

گزارش کمیته‌ی دفاع از تسخیر کنندگان

سفارت رژیم جمهوری اسلامی در هلند

از دومین جلسه‌ی دادگاه

روز ۱۵ سپتامبر ۲۰۱۰ دومین دادگاه تسخیرکنندگان سفارت رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی در لاهه (دن هاخ) برگزار شد.

همان طور که اطلاع دارید در اعتراض به ظلم و ستم بی وقفه‌ی رژیم جنایت کار جمهوری اسلامی عده‌ای از هلندی‌ها و ایرانیان مبارز در روز ۶ آپریل ۲۰۱۰ اقدام به تسخیر سمبلیک محوطه‌ی سفارت رژیم جمهوری اسلامی در لاهه (دن هاخ) نمودند. پرچم آن را پائین کشیدند و تصویر ندا آقا سلطان را به جای آن برافراشتند.

اولین جلسه‌ی دادگاه که روز ۲ یونی برگزار شده بود؛ عمومن اختصاص داشت به قرانت کیفر خواست از طرف دادستان و هم چنین شهادت ۶ پلیس از اتفاقات آن روز و هم چنین سنوال و جواب وکلا از آنان، که در مجموع با تلاش زیاد وکلا مسلم گشت آنچه که سفیر رژیم به عنوان شکایت مطرح کرده و دادستان بر مبنای آن اقامه‌ی دعوا نموده بود با شهادت پلیس‌ها تناقضات زیادی داشت. از این رو وکلا خواستار وقت کافی برای دفاع تسخیرکنندگان سفارت از خود شدند و از آن جا که تسخیر کنندگان ۱۰ نفر بودند و هر کدام قصد داشتند حداقل نیم ساعت از عمل خود دفاع کنند و وقت کافی وجود نداشت، پس رئیس دادگاه قرار گذاشت که یک روز کامل را در اختیار تسخیرکنندگان جهت دفاع از خود قرار دهد.

روز ۱۵ سپتامبر هم چون ۲ یونی جمعی از حامیان رفقای مبارز از ساعت ۸ صبح در مقابل دادگاه حاضر بودند و جالب بود که علاوه بر شعارها و عکس‌هایی که از به قتل رسیدگان به دست رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی بخصوص کشته شدگان خیزش اخیر هم راه داشتند؛ آنان (حمایت کنندگان هلندی و ایرانی) به کمک هم تیرک پرچم و پرچم جمهوری اسلامی را – پرچمی که از تسخیر سفارت به دست‌شان افتاده بود- هم راه آورده بودند و بار دیگر در مقابل دادگاه پرچم جمهوری اسلامی را به زیر کشیدند و باز تصویر ندا را برافراشتند، این عمل روحیه‌ی زیادی به تسخیرکنندگان سفارت و پشتیبانان آنان قبل از رفتن به دادگاه داد.

جلسه‌ی دادگاه ساعت حدود ۱۰ صبح رسمن شروع شد؛ در ابتدا دادستان کیفر خواست را خواند و بعد وکلا به دفاع از تسخیرکنندگان سفارت سنگ تمام گذاشتند و پرونده‌ی ۳۰ سال جنایت و آدم کشی و شکنجه و ترور رژیم را به اطلاع قاضی و دادستان رسانند.

پس از آن نوبت به تسخیرکنندگان سفارت رسید، که یک به یک دادگاه را به صحنه‌ی محاکمه‌ی رژیم تبدیل کردند و از عمل خود قاطعانه دفاع نمودند و بعد از هر دفاع مورد تشویق و کف زدن حضار در دادگاه قرار می‌گرفتند.

یکی از هندی‌ها قبل از شروع به سخن‌سنگی را روی میز قاضی قرار داد و گفت: این را هم به پرونده‌ی من ضمیمه کنید. وقتی قاضی علت آن را پرسید پاسخ داد: در ایران انسان را تا کمر در زمین فرو می‌کنند و اینقدر به او سنگ می‌زنند تا جان بدهد امروز شما از چه کسانی می‌خواهید دفاع کنید؟ از جنایتکاران یا از مخالفین جنایتکاران. در پایان هم با تاکید و دفاع از عمل خود، با مشت گره کرده بارها شعار "مرگ بر احمدی نژاد و همراه با حضار در دادگاه مرگ بر جمهوری اسلامی سر داد.

یکی دیگر از رفقای ایرانی در دفاع از عمل خود ضمن اعلام این مطلب که: من در دو رژیم شاهنشاهی و جمهوری اسلامی زندانی سیاسی بودم و در هر دو رژیم از جلسات دادگاه خاطره‌ی خوبی ندارم، چون اساس آن‌ها به دفاعیات من هیچ توجهی نمی‌کردند، امیدوارم این دادگاه هم چنین نباشد. سپس ادامه داد: یکی از فرزندان من در زندان جمهوری اسلامی و در سلول انفرادی و بدون هیچ امکاناتی متولد شده است. او گفت: من خودم و خانواده‌ام شاهدی زنده از ستم کاری‌های رژیم جمهوری اسلامی هستیم، رژیم جمهوری اسلامی ۳۰ سال جنایت کرده است و در یک سال اخیر جوانان زیادی را به قتل رسانده است من اعتراض به کشتار انسان‌ها را وظیفه‌ی خود می‌دانم و این اولین باری نیست که به رژیم جمهوری اسلامی و جنایات او اعتراض کردم و آخرین بار هم نخواهد بود.

یکی دیگر از تسخیرکنندگان نیز ضمن بر شمردن موارد دیگری از جنایات رژیم در ایران اشاره به ترورهای رژیم در خارج کشور کرد و گفت: آقای قاضی تمام ترورهای خارج کشور از طریق همین سفارت خانه‌ها سازماندهی می‌شوند، این سفارت خانه‌ها مراکز جاسوسی و توطئه علیه مبارزین و آزادی خواهان در خارج کشور است و من تعجب می‌کنم چرا به جای آنان امروز من دارم محاکمه می‌شوم. آقای قاضی در برخی کشورها تندیس ندا را ساخته‌اند در برخی دیگر خیابان به نام او کرده‌اند و با این کارها با خانواده‌ی ندا و مردم ایران همدری و همبستگی خود را نشان داده‌اند. آقای قاضی ندا هم وطن ماست، ما چه باید می‌کردیم؟ پائین کشیدن پرچم جمهوری اسلامی و برافراشتن تصویر ندا حداقل کاری بود که ما انجام دادیم، تسخیر و آزاد سازی سمبلیک بخشی از خاک خودمان کوچکترین وظیفه‌ای بود که در دفاع از مبارزات مردم ایران انجام دادیم. این حق مسلم ما بود و هست، که به هر طریق که می‌توانیم فریاد اعتراض خود و مردم خود را به گوش جهانیان برسانیم و افشاگر جنایات هولناکی باشیم که هر روز در سر زمین ما دارد اتفاق می‌افتد.

باری هر کدام از تسخیر کنندگان بهتر از دیگری چهره‌ی کریه و زشت و جنایت بار رژیم جمهوری اسلامی را به تصویر کشیدند و از عمل خود دفاع کردند و همین باعث شد که قاضی در پایان دادگاه اعلام دارد: انگیزه و اهداف شما ستودنی است اما جای خوبی را انتخاب نکردید.

دادگاه که تا ساعت تقریبین ۵ بعد از ظهر به درازا کشید. قاضی با طرح موارد حقوقی و اعلام این که شما یک هفته حبس تعلیقی به مدت ۲ سال را بپذیرید که البته سه روز بازداشت اولیه از آن کسر می‌شود و چهار روز باقی می‌ماند، اکنون می‌توانید به خانه‌هایتان بروید و به جمع دوستان و خانواده بپیوندید ختم دادگاه را اعلام داشت.

تسخیرکنندگان با خاتمه‌ی دادگاه همدیگر در آغوش کشیدند و همین طور مورد تشویق و همبستگی گرم حمایت کنندگان خود قرار گرفتند و با غرور و سرافراز دادگاه را ترک کردند.

جالب بود که برخی از آنان مطرح می‌کردند: حالا که برای تسخیر بعدی فقط ۴ روز حبس داریم بیایید از همین جا مستقیم برویم به طرف سفارت و بار دیگر تسخیرش کنیم، ارزش ۴ روز حبس را دارد. اما حمایت کنندگان هم با شوخی خود شادی جمع و خودشان را بیشتر می‌کردند که: نه دیگه این بار نوبت ماست، مثل این که آن سه روز به شما خیلی خوش گذشته است.

در پایان این گزارش " **کمیته‌ی دفاع از تسخیر کنندگان سفارت رژیم جمهوری اسلامی در هلند** " از طرف خود و تسخیرکنندگان سفارت رژیم جمهوری اسلامی، از تمام دوستان و رفقای که به هر طریق حمایت و همبستگی خود را با این عمل درست و آزادی خواهانه اعلام داشتند و هم چنین از آن عزیزانی که کمک مالی به این آکسیون رساندند نهایت سپاسگزاری را دارد. امیدواریم این حرکت تجربه‌ای باشد افزون بر تجارب قبل برای اتحاد عمل‌های وسیع‌تر و بیشتر نیروهای مترقی و آزادی خواه از ملیت‌های مختلف با ایرانیان خارج کشور علیه رژیم جمهوری اسلامی و در راستای سرنگونی آن با هر جناح و دسته‌اش، که خواست قلبی هر آزادی خواه در جهان و همه‌ی مردم محروم و رنج‌دیده‌ی ایران است.

زنده باد اتحاد عمل نیروهای انقلابی و مبارز!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

کمیته‌ی دفاع از تسخیر کنندگان سفارت رژیم جمهوری اسلامی در هلند

سپتامبر ۲۰۱۰ هلند